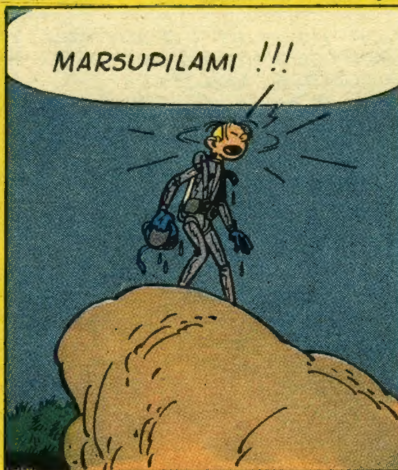
ROBBEDOES

OM MIDDERNACHT GLIJDT EEN TAXI LANGZAAM DOOR DE GORE STRATEN VAN BROOKLYN...
LEES DIT PAKKENDE AVONTUUR VAN

BUCK DANNY

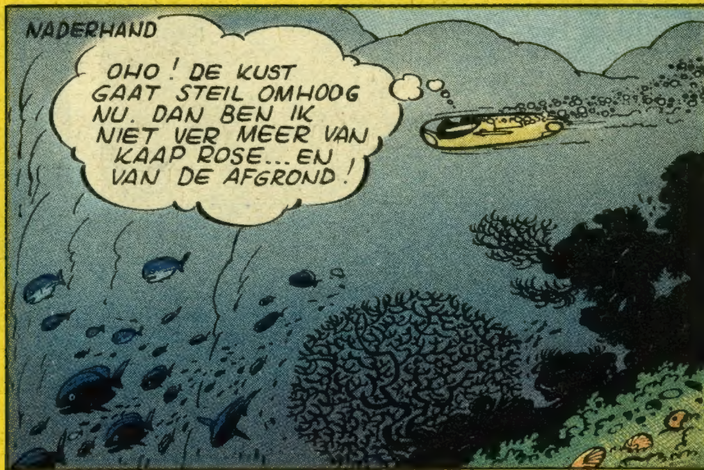
BELGIE : 6 fr. — NEDERLAND : Losse nummers : 40 ct. Weekblad. — 17e Jaargang. Nr. 792. — 2 Juni 1955. — 24 blz.

GELUKKIG HEEFT DE GRAAF AAN ALLES GEDACHT ! EVEN BLAZEN MET DAT BIZONDERE GAS EN AL DAT VISGEBROED SLAAT VOL WALGING OP DE VLUCHT...

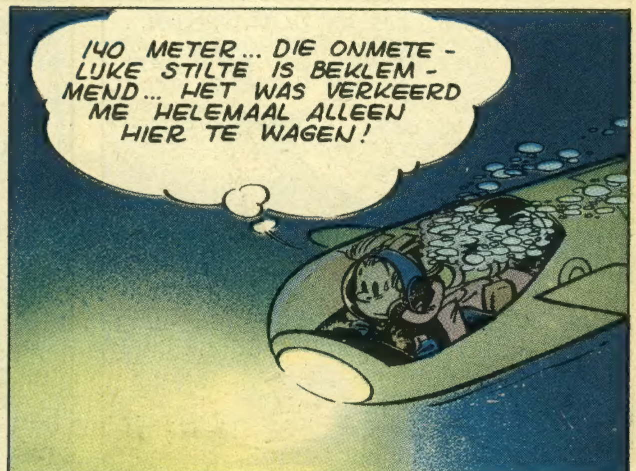

NADERHAND...
NEE ! HET IS UIT ! DE ZEE HEEFT ONS DE MARSUPILAMI ONTNOMEN !

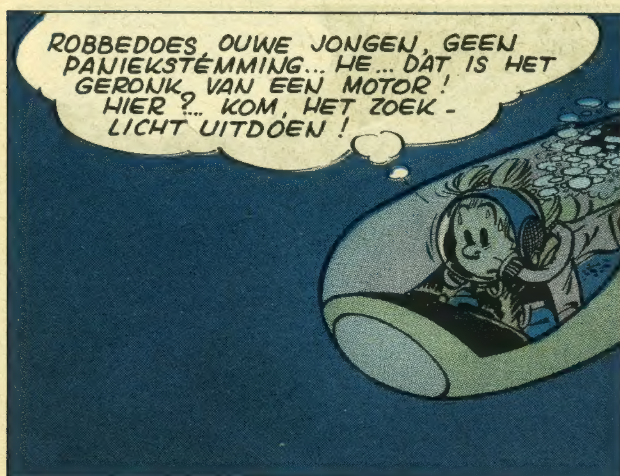

OCH, KWABBERNOOT, NIET ALLE HOOP OPGEVEN... HIJ KAN TOCH...
WEL NEE, MENEER DE GRAAF ! HET DIERTJE WOU ROBBEDOES NATUURLIJK VOLGEN EN ZAL TE DIEP ONDER WATER ZIJN GEWEEST EN KON GEEN LUCHT MEER KRIJGEN !

...OF HIJ IS HET SLACHTOFFER GEWORDEN VAN DIE WALGLIJKE MONSTERS DIE DE OCEAAN ONVEILIG MAKEN. DAAR ZAL IK METEEN EEN BLOEDIGE SLACHTING ONDER AANRICHTEN !! MET DYNAMIET !!

120 METER ! WAT EEN ONGELOFELIJKE EENZAAMHEID !

140 METER... DIE ONMETELIJKE STILTE IS BEKLEMMEND... HET WAS VERKEERD ME HELEMAAL ALLEEN HIER TE WAGEN !

ROBBEDOES OUWE JONGEN, GEEN PANIEKSTEMMING... HE... DAT IS HET GERONK VAN EEN MOTOR ! HIER ?... KOM, HET ZOEKLICHT UITDOEN !

WAT IS DAT ?? HET NADERT !!
24

JERRY SPRING

JERRY SPRING

BEELDEN UIT DE WERELDGESCHIEDENIS

DE TALISMAN VAN TIMOER

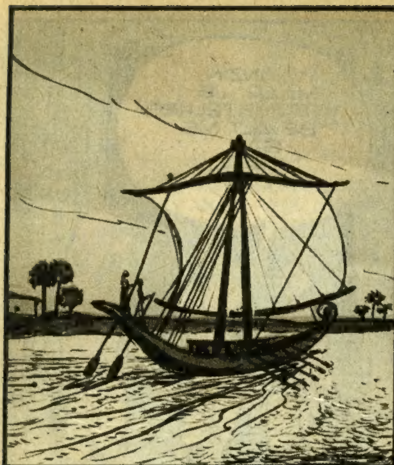

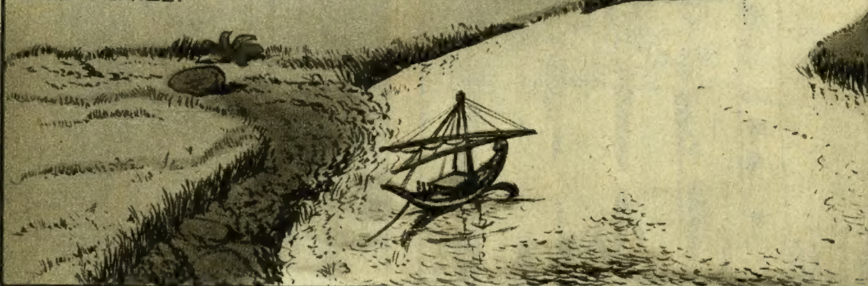

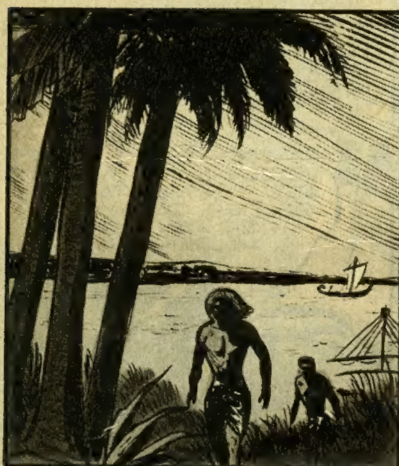

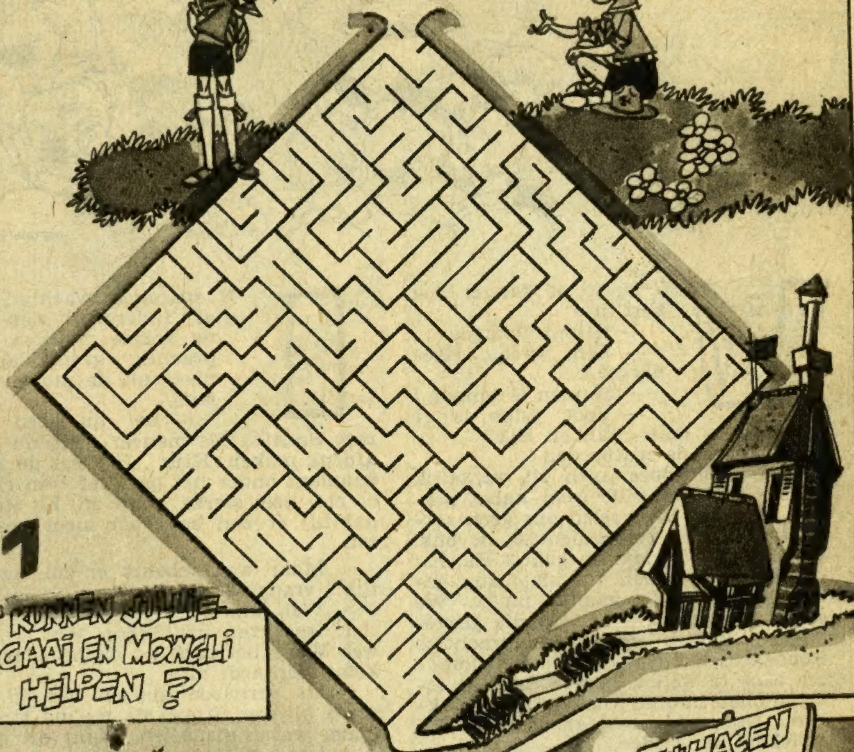

(Wordt vervolgd.)

WIE WEET HET ?

RIJUSBROEK *

* PIRAEUS

SISYPHUS *

* OMAN

OSAKA *

* SARDANAPALUS

WEL NEE! EN WEET JE OF DIT NAMEN VAN MENSEN ZIJN DIE ECHT GELEEFD HEBBEN?

2

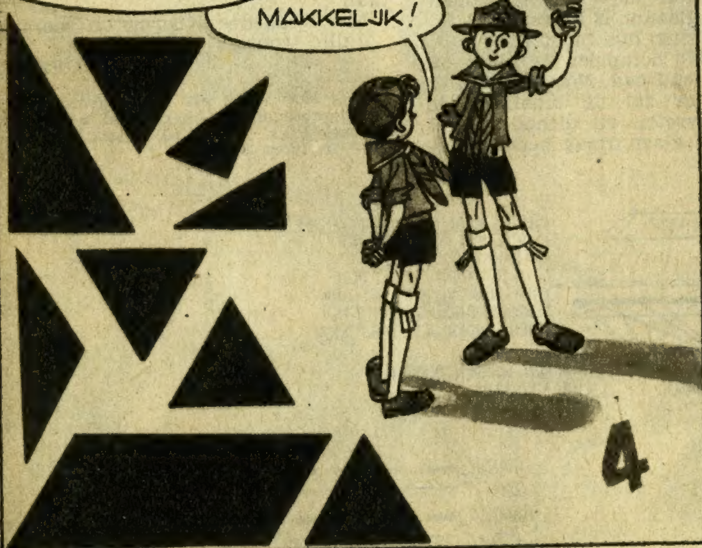
MULHACEN 3481 M.

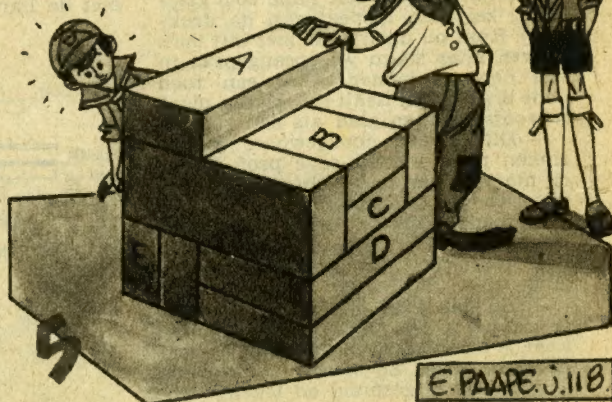
HÉ, DEZE BERG IS ZEKER DE HOOGSTE VAN EUROPA?!

3

ZIJN ER NOG HOGERE? WELKE?

SNUFFELTJE VERTELT OVER ...

LICHTDRUK

WEL ja, jô, je kan er nog best bij !

— Hijsen, jongens !

— Een, twee... Hoepla-hé !...

— Binnen is binnen !

— Voor jullie is er geen plaats meer, Jan en Rik !

— Dan op de spatborden !

Onze Robbedoeswagen zit werkelijk tjokvol. Er kan zelfs geen halve rakker meer bij. We voelen ons geen sardientjes, maar Robbedientjes in blik.

Waar of het naartoe gaat ? Ha, ha, rakkers, dat zullen we niet lang geheimhouden. We gaan... nu ?... We gaan een kijkje nemen op die geweldige drukkerij, waar onze prachtige Robbedoes wordt gedrukt ! En vooral : om eens te weten, hoe ze daar de tekenknollen in onze knollentuin afdrukken... Dat werd gevraagd door JERRY SPRING uit Eisden.

Sjarel staat ons vrolijk zwaaiend met de zetterhaak op te wachten.

Er heerst een ware Robbedoesstemming. De arbeiders zwaaien en roepen ons vrolijk goeie dag toe. Ze zijn blij zo'n stel kwajongens te zien, voor wie zij zich dag aan dag inspannen om Rob, Piet, de Baard, de Kale en zoveel andere Robbedoesfiguren in zo'n aantrekkelijk mogelijk pakje te steken.

Zo belanden we tenslotte op een atelier, waar clicheurs aan het werk zijn. We zien er allerlei zinken platen liggen, waarop we heel vaag iets kunnen onderscheiden.

— Als ik nu een tekenknol ontvang, die werkelijk het planten waard is, dan breng ik die naar de fotografische afdeling. Door middel van een fotografisch toestel wordt van die pentekening op een glazen plaat een negatief gemaakt...

— Wat is een negatief, prof ?

— Ik weet het, roept Rik. Alles wat wit is, is op het negatief zwart, en wat zwart is, is op het negatief wit...

— Een hoera'tje voor Rik ! Als dat negatief nu op die glasplaat staat, moet het op de een of andere manier op zink worden afgedrukt.

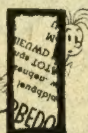
— Kijk, hier hebben jullie zo'n glasplaat, zegt een meneer van de drukkerij. Kom nu maar eens met mij mee.

Even later staan we opeengepakt in een donkere kamer, waar een rood licht brandt. Hij haalt een glazen plaat te voorschijn, zo glad als een spiegel.

— Dit is een doodgewone, gladde zinken plaat, vertelt onze prof. Daarop moet nu een laag lichtgevoelig glazuur worden aangebracht.

De meneer, die de zinken plaat moet bewerken en « clicheur » heet, giet heel voorzichtig het vloeibare glazuur erop.

— En dan gaat het in die trommel in de hoek. Dat is een soort molen, weet je ! De zinken plaat draait er heel hard in rond. Zo wordt het glazuur gelijkmatig uitgespreid en tegelijk gedroogd.

IN spanning wachten we af. Inderdaad zien we na enkele minuten een prachtig geëmailleerde plaat uit de molen komen.

— Let nu goed op, zegt Snuffel. De meneer gaat nu een afdruk maken. Kijk... Hij legt de zinkenplaat onder het negatief... en richt er een heel sterke lamp op. Zo sterk, dat hij er een bril voor moet opzetten...

— Maar wat gebeurt er nu eigenlijk ? vraagt Jerry Spring.

— Wel, wat zwart is op het negatief, laat geen licht door. Wat wit is wel. Waar het licht nu op het glazuur komt, verhardt dit...

» Dat verharde glazuur zal op de plaat blijven zitten, als we die straks onder water afspoelen. Want dit glazuur lost heel gemakkelijk in water op, als het niet door hitte of sterk licht is verhard...

De meneer knipt het licht uit. Hij spoelt de zinken plaat onder de kraan af.

— Ik zie er nog niets op, roept Paul.

— Ik ook niet, valt Willy bij.

Maar na een chemisch bad kunnen we de tekening goed onderscheiden.

Weer spoelt de meneer de plaat af. Daarna stopt hij die in een fixeerbad om het glazuur nog meer te verharden. En weer in de molen, om het drogen en verharden te bespoedigen.

— Is dat nu een « cliché » ? vraagt Rik heel wijs.

— Nog niet. We gaan nu naar een andere afdeling om de zinken plaat in een sterk zuurbad te stoppen...

Snuffel ziet onze vragende, niet begrijpende ogen en licht toe :

— We hebben dus twee gedeelten op de zinken plaat. Het gedeelte, waar het verharde glazuur zit — en het gedeelte, waar het glazuur is afgespoeld...

— En het zink dus bloot ligt !

— Juist ! We dompelen de plaat nu in een sterk zuurbad. Wat gebeurt er nu ? Het zuur zal de blootliggende zinklaag wegvreten en uithollen. Het met de harde glazuurlaag bedekte gedeelte blijft onaangetast. Daarna is het cliché klaar.

— Om afgedrukt te worden ?

— Natuurlijk, Rik ! Wanneer nu de inktrollen van de pers over het cliché rollen, zal alleen dat gedeelte worden beïnkt, dat niet door het zuur is uitgevreten en dus ligt « opgedikt ». Het andere, weluitgevreten gedeelte is hol en zal de inktrol niet raken, en dus... bij het afdrukken het papier niet « smetten ».

— Ik heb thuis een rubber stempel, prof ! En daar gaat het precies hetzelfde...

— Inderdaad, Paul ! Dat is een verstandige opmerking ! Hebben jullie het allemaal goed kunnen volgen ?...

— Ja, ja... O, ja, prof... En of !...

— Ik zou toch graag de proef eens op de som nemen, rakkers. We gaan nu naar beneden, Waar de grote baas van Robbedoes ons op limonade en ijs zal tracteren. Daarna krijgen jullie allemaal papier en potlood. Jullie moeten dan eens heel in het kort opschrijven, wat jullie hebben gezien. En die het beste opstel heeft gemaakt, krijgt... krijgt...

Rik maakte het beste opstel. Wat was onze rakker blij ! Vooral met het prachtige geschenk, dat hij er voor kreeg : het eerste deeltje uit de prachtige reeks « De Wonderbare Wereld ».

— Hoe heet het ? vraagt Paul, die als echte rakker zijn uiterste best doet om niet afgunstig te zijn.

— « **HOE WORDT EEN KRANT GEMAAKT ?** »... (1)

— Dat is een prachtboekje, Rik ! zegt Snuffel. Als je dat leest, is het net of je het echt beleeft. Je voelt je zelf die kleine Leo, die samen met journalist Rolf een tocht door een groot dagbladbedrijf maakt. Je weet dan heel veel over de krant, de redactie, administratie, het foto-atelier, lichtdruk (!), machinezetters, matrijzen, stereotype, rotatiepers en expeditie.

— En de andere boekjes van die reeks, prof ?

— O, die komen binnenkort van de pers. Het een is nog mooier en boeiender dan het ander ! Als je er aan begint, lees je ze in een ruk uit. Neem bijvoorbeeld die over « Het Leven van onze Aarde », over « Kometen en Meteoorstenen », over « Voorhistorische Dieren » en over « Insecten »...

'sNamiddags gaat het weer op huis aan. Rik glimt van trots en klemt het boekje als een grote schat onder de arm.

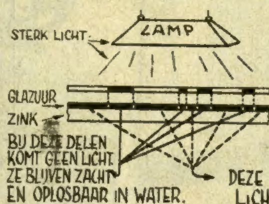
En Piet... Ja, Piet, die zingt spontaan :

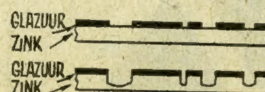
Met Robbedoes vooruit en vooraan !

Jullie trouwe,

SNUFFEL.

(1) « Hoe wordt een krant gemaakt », is verkrijgbaar in de boekhandel en bij Robbedoes. Prijs : fl. 1.50 (voor Nederland); 20.— fr. (voor België).

De Baard en de Kale tegen DE WITTE HAND

TEKST DOOR ROSY - TEKENINGEN VAN WILL.

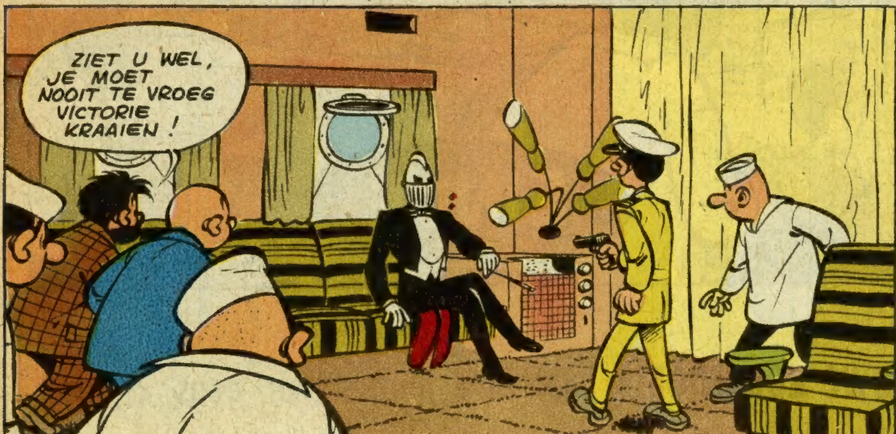

EINDE

Kennen al je vrienden de NIEUWE ROBBEDOES! Laat hun je nummer eens kijken.

de BONTE WERELD

Iedereen kent ZEEHONDEN... MAAR WIST JE DIT OOK?...

VROEGER KRIOELDE HET IN DE MIDDELLANDSE ZEE VAN DE ZEEHONDEN, ZOZEER ZELFS DAT EEN STAD IN KLEIN-AZIË PHOCAEA HEETTE.(PHOKÈ-GRIEKS= ZEEHOND) DE BEWONERS VAN DEZE STAD HEBBEN MARSEILLE GESTICHT EN DE ZEEHOND WERD DAARVAN HET EERSTE TOTEM. HET DIER KWAM EVENEENS OP MARSEILLAANSE MUNTEN UIT DIE TIJD VOOR.

FRANKRIJK

DURANCE

RHONE

MASSILIA thans MARSEILLE.

Middellandse Zee.

OP HUN TOCHT LEGGEN DE ROBBEN WEL 2.000 KM. AF (20 KM. PER UUR). ZE ZIJN ZOWAT BLIND EN DOOF EN WORDEN DOOR HUN REUKZIN GELEID. HUN ORIËNTATIEVERMOGEN IS NOG STERKER DAN DAT VAN DE DUIF.

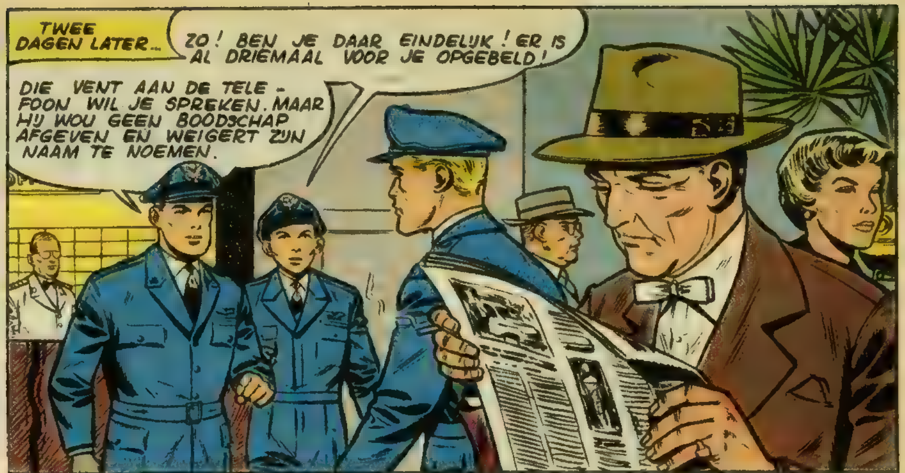
IN ALLE ZEEËN OP AARDE ZIJN ER ZEEHONDEN, BEHALVE IN DE INDISCHE OCEAAN. ZE KOMEN IN VEEL SOORTEN VOOR. DE ZEELEEUW IS EEN ROB MET OREN. DE WALRUS HEEFT SOMS WEL 80 CM. LANGE TANDEN. DE GROOTSTE ZEEHOND IS DE ZEEOLIFANT, DIE 7 M. LANG KAN WORDEN, EEN SLURF HEEFT EN TROMPET ALS HIJ KWAAD IS.

KOP VAN EEN ZEEOLIFANT.

BEHALVE DIE UIT DE ZUIDELIJKE IJSZEE LEVEN DE ROBBEN IN GROTE KUDDEN. DE GROOTSTE KOLONIE, OP DE PROBILOFEILANDEN, TELT 3 MILLIOEN ZEEHONDEN EN BRENGT JAARLIJKS 1 MILLIOEN DOLLAR OP.

DE ROBBEN DIE KUNSTJES VERTONEN ZIJN ALTIJD AFGERICHTE ZEELEEUWEN. ALS ROBBEN UIT DE POOLZEE GEVANGEN WORDEN ZIJN ZE NIET TE DRESSEREN EN LATEN ZE ZICH DOODHONGEREN.

BUCK DANNY
NC - 22654
ANTWOORDT NIET MEER

TWEE DAGEN LATER...
ZO! BEN JE DAAR EINDELIJK! ER IS AL DRIEMAAL VOOR JE OPGEBELD!
DIE VENT AAN DE TELEFOON WIL JE SPREKEN. MAAR HIJ WOU GEEN BOODSCHAP AFGEVEN EN WEIGERT ZIJN NAAM TE NOEMEN.

OP DAT OGENBLIK...
TELEFOON VOOR KOLONEL DANNY!

HE, DAT ZAL HIJ WEER WEZEN!
IK KOM!
CEL 6, SIR!

HALLO... KOLONEL DANNY? HIER BOLTON!
BOLTON? WAT IS ER AAN DE HAND? HEB JE ME STRAKS AL OPGEBELD?

JA... IK HEB DE HELE MIDDAG GEPROBEERD U TE BEREIKEN. IK MOET U DIRECT SPREKEN ER GEBEURT IETS HEEL ERNSTIGS. HET IS ONGELOFELIJK... MAAR IK KAN HET NIET DOOR DE TELEFOON ZEGGEN...

GAAT HET OVER DAT GEHEIMZINNIGE BAANTJE ALS PILOOT?
JA!... DAT IS NU NIET UIT TE LEGGEN. ZE KUNNEN ME AFLUISTEREN... IK WORDT IN 'T OOG GEHOUDEN!

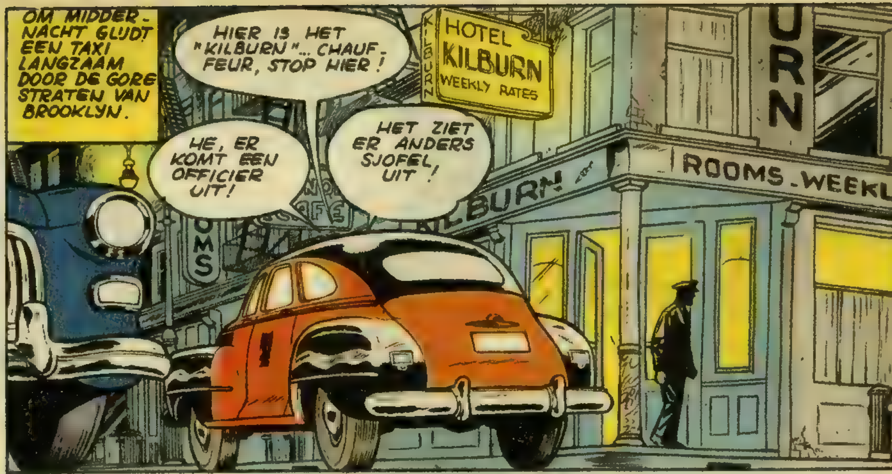

VERDRAAID, BOLTON, WAT IS ER TOCH? ROEP DE POLITIE...
OPGELET! ER KOMT IEMAND AAN... IK MOET AFBELLEN! VANAVOND... OM TWAALF UUR... IN HET "KILBURN"... DAT IS MIJN HOTEL...

IK SMEEK U, KOM TOCH! HET IS UITERST GEWICHTIG... IK... RANG...
DEKSELS!... AFGEBROKEN!... WAT ZOU HEM OVERKOMEN?... HIJ LEEK OVERSTUUR!

NU?... SLECHT NIEUWS?
NEE! EEN RAADSEL... VANAVOND HEB IK JULLIE JUIST NODIG OM HET OP TE LOSSEN. WE GAAN UIT. ZORG DAT JE GEWAPEND BENT!

AI!... WEER ZO'N GESCHIEDENIS OM BUILEN EN BLAUWE OGEN OP TE LOPEN.
K... KE... KILAMARE... HA!... KILBURN... VERDUIVELD... DAT IS IN DE "SLUMS"(1)
(1) ACHTERBUURT.
N.C. 18.

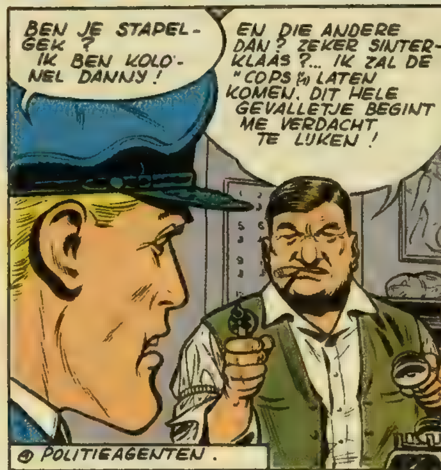

(1) POLITIEAGENTEN.

(Wordt vervolgd.)

Familie Knor

1

Juffrouw Susie geeft een solo weg.
Varkens zingen ! Ongeloof'lijk, zeg !
Hoor ! Ze knort een mooie aria
Op muziek van Jan's harmonica.

VARKEN is de familienaam van een van onze oudste huisdieren. Jullie zullen natuurlijk zeggen: « Wat een grapjas ! Een varken is toch geen huisdier zoals een kat en een hond ! » En toch is het zo ! Huisdieren zijn al die dieren, die terwille van het nut of de gezelligheid van de mensen gehouden en verzorgd worden. Nu wordt een varken meestal niet voor de gezelligheid gehouden, maar voor het nut.

En het varken is zelfs een heel oud huisdier. Ze hebben geraamtes van varkens gevonden in de Zwitserse meren. Daar stonden al 2.500 jaar voor Christus op palen gebouwde woningen: de beroemde Zwitserse paaldorpen.

Er zijn geleerden, die beweren, dat het varken dichter bij de mens staat dan de aap. Dat zou je anders niet zeggen. Varkens hebben een wigvormige kop. De ronde plak aan de voorkant is een « wroetschijf ». Daarin staan de neusgaten. Die schijf hebben ze nodig om te kunnen wroeten. Ook zijn ze « evenhoevig ». Dat wil zeggen, dat ze een even aantal tenen hebben, waarvan de eindkootjes door hoeven omgeven zijn. Ze behoren tot de niet-herkauwers. En vergis je niet wat het karakter van Knorretje betreft. Want al zeggen ze: « Hij is zo lui als een varken », toch blijft het waar, dat een varken een échte hardloper is.

Het wilde, onbeschaafde lid van de varkensfamilie heet « zwijn ». In sommige streken, waar ze vroeger inheems waren, komen ze zo goed als niet meer voor. Zo heel dikwijls horen wij bijvoorbeeld niet meer over « everzwijnenplaag » spreken. Want in de streken, waar het everzwijn veel voorkomt, kan het een echte plaag worden voor de landbouwgewassen.

Onder die wilde familieleden kennen we verder nog het kamvarken uit Voor- en Achter India, Ceylon en Malakka; het wrattenzwijn, dat we in Indonesië kunnen tegenkomen en dat met haren begroeide wratten op de neus heeft; en verder nog de bosvarkens uit Afrika.

Een varken is helemaal niet bang van water. Wij mensen maken vuilpoezen van hen, omdat we denken, dat ze anders niet vet zullen worden. Moderne boeren bekijken de zaak anders. Die weten wel, dat je een

2

Prins, de hond, die aarzelt wat.
Susie stapt al in het bad.
Varkens zijn, geloof 't maar, net,
Vrolijk, blij en tuk op pret.

3

Varkens zijn zo dom nog niet,

Wat je op dit plaatje ziet.

Wil je iets voor haar verstoppen?

Susie laat zich toch niet foppen!

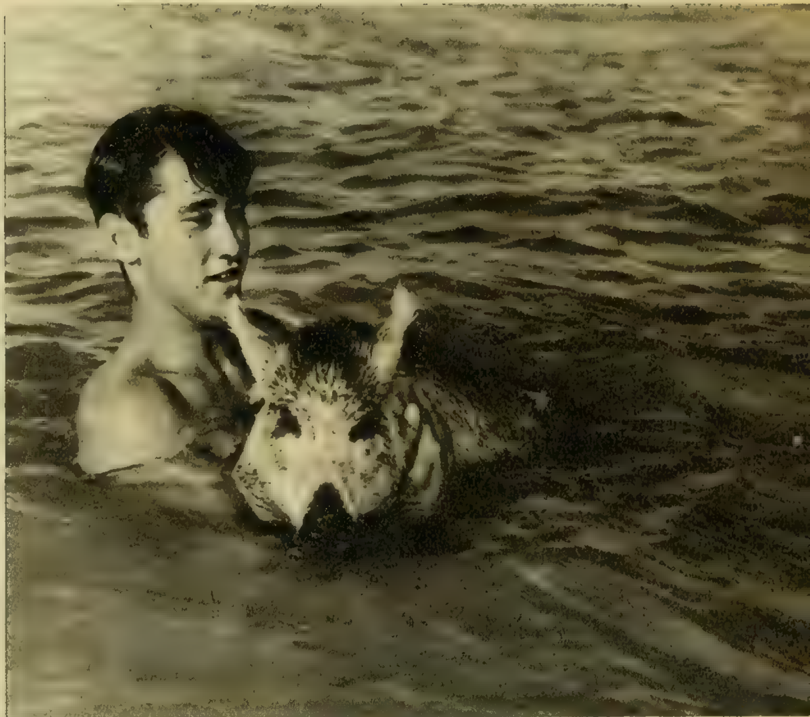
4

Susie Knor is graag aan zee,

Daag'lijks neemt baas Jan ze mee.

Niet van spett'ren aan de kant...

Zwemmen! Echt! Ver van 't strand!

varken niet van alles moet laten eten en moet laten doen om de knorrepot zo gauw mogelijk dik en rond te krijgen. Een varken heeft voor de gezondheid geen modder en vuil nodig.

Een varken is over het algemeen een zeer intelligent dier. Het kan afgericht worden voor de jacht, als rijdier, als trekdier en voor het verrichten van kunstjes. Een varken kan ook zwemmen als de beste. Dat zien jullie trouwens wel op deze foto's.

Men vertelt, dat Lodewijk XI een zwaarmoedig man was. Niemand kon hem aan het lachen krijgen. Totdat een hoveling op het idee kwam, een stel aangeklede biggen op de muziek van een doedelzak te laten dansen. En dat was zo grappig, dat Lodewijk XI wel moest lachen!

5

't Is geen hond en ook geen poes.

'n Varken!... En een echte snoes!

Kijk eens naar haar leuke snuit:

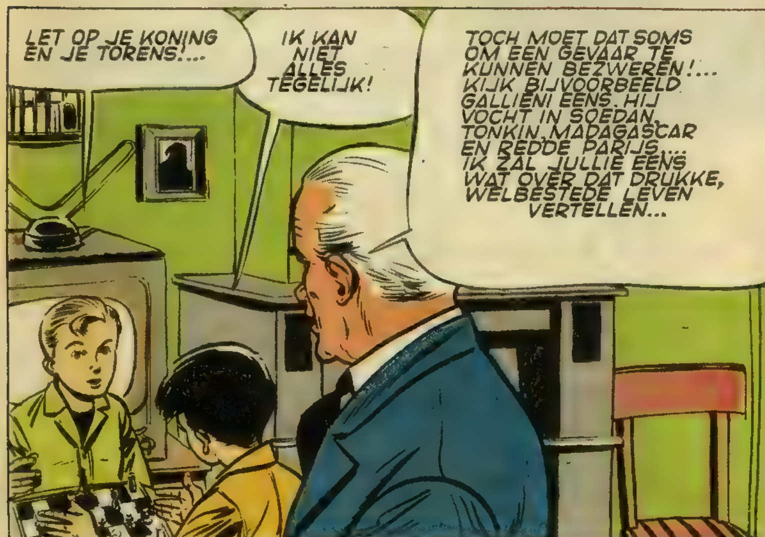
Ha! Ze lacht ons fijntjes uit!...

UIT DE VERHALENTROMMEL VAN OOM WIM

Gallieni

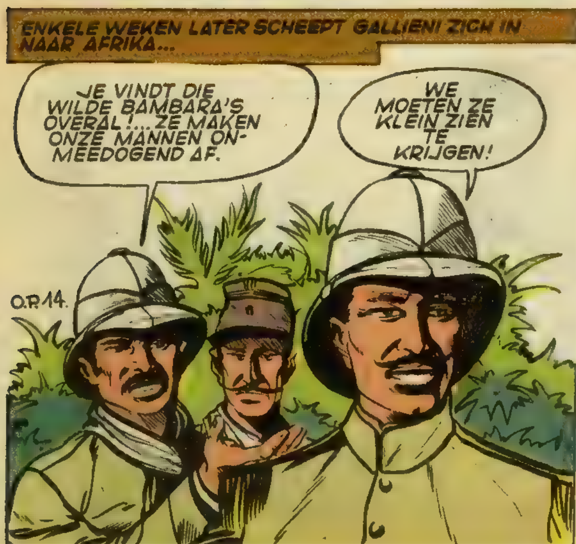

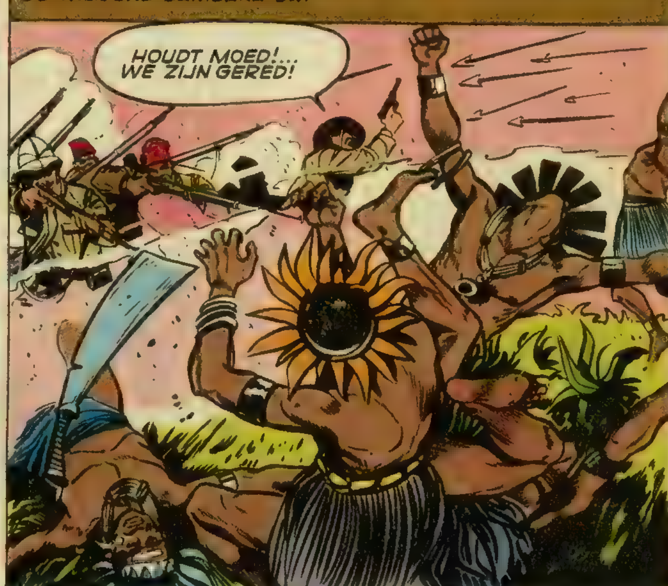

DE VOLGENDE DAG DRINGT GALLIENI AAN HET HOOFD VAN ZIJN COLONNE DE JUNGLE IN...
HET IS HIER RUSTIG. DE INBOORLINGEN ZIJN NIET ZO KWAAD ALS WE DACHTEN!
ZEG DAT MAAR NIET AL TE GAUW!

PLOTSELING ECHTER...
ALARM!

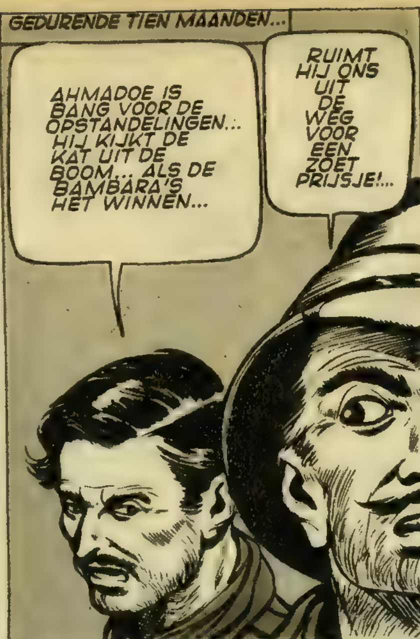

DE WILDEN ZIJN STERKER IN AANTAL. ZE KRIJGEN DE OVERHAND... MAAR...
TOT ELKE PRIJS MOETEN WE EEN DOORBRAAK FORCEREN!... ER ZITTEN NOG PATRONEN IN DE FLESSENKISTEN!... VOORUIT!...

IN EEN WANHOPIGE POGING DRINGEN DE OVERLEVENDEN DOOR DE TALRIJKE BAMBARA'S...
HOUDT MOED!... WE ZIJN GERED!

GALLIENI DENKT NIET AAN TERUGTREKKEN. STIJFKOPPIG ZET HIJ DE AFMATTENDE TOCHT VOORT...
ONZE MEESTE MANNEN VERGAAN VAN KOORTS... WE HEBBEN GEEN KININE GENOEG!

TOCH ZET GALLIENI VERBETEN DOOR. DE INBOORLINGEN STAAN VERBAASD OVER ZOVEEL MOED... TOT EINDELIJK...
WE ZIJN ER!... DAAR LIGT NANGO... IK GA VREDESONDERHANDELINGEN AANKNOPEN MET AHMADOE... ALS HIJ MAAR NIET WEIGERT. ONZE KOENHEID VERDIENT WEL BETER!

IK NOG NIET KUNNEN TEKENEN. BAMBARA'S TE BOOSAARDIG ZIJN... JIJ HIER WACHTEN!
WAT VOERT DIE OUWE VOS IN ZIJN SCHILD?.. ELLENDIG!... MET MIJN UITGEMERGELDE MANSCHAPPEN ZIT ER NIETS ANDERS OP!

GEDURENDE TIEN MAANDEN...
AHMADOE IS BANG VOOR DE OPSTANDELINGEN... HIJ KIJKT DE KAT UIT DE BOOM... ALS DE BAMBARA'S HET WINNEN...
RUIMT HIJ ONS UIT DE WEG VOOR EEN ZOET PRIJSJE!...

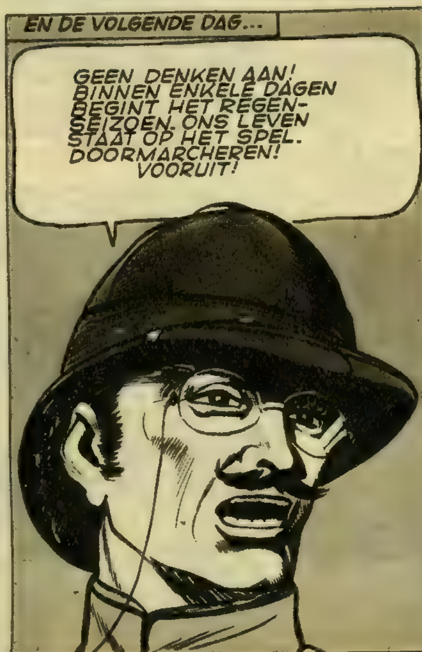

OP ZEKERE DAG TENSLOTTE...
DE BAMBARA'S NIET GOED!... OVERAL VERSLAGEN!.. JIJ, GROOT BLANK OPPERHOOFD!... IK VERDRAG TEKENEN!...
MIJN TAAK IS VERVULD!... IK VERKRIJG VOOR FRANKRIJK HET PROTECTORAAT OVER DE NIGER, VAN DE BRON AF TOT TOMBOEKTOE, EN HET BEZIT VAN DE SOEDAN.

GALLIENI WORDT NAAR TONKIN GEZONDEN. HIJ STELT LYAUTEY AAN ALS HOOFD VAN DE GENERALE STAF...
IK HOOP DAT U ALLERHANDE DOCUMENTEN HEEFT MEEGENOMEN OM UW NIEUWE TAAK TE KUNNEN VERVULLEN!
NATUURLIJK, KOLONEL!... KIJK MAAR 'NS!

IK ZAL ALLES NAAR HANOI TERUGSTUREN... U ZAL UW VAK NIET MET DIE PAPERASSEN, MAAR MET DE OM U HEEN LEVENDE MANNEN LEREN!

KOLONEL GALLIENI VOERT EEN WANHOPIGE STRIJD TEGEN DE "ZWARTE VAANDELS". DIT ZIJN GEVAARLIJKE BANDIETEN, DIE BOVEN-TONKIN TEISTEREN... OP ZEKERE DAG...
WE MOETEN DE "ZWARTE VAANDELS" DE TIJD NIET GEVEN ZICH TE HERSTELLEN. BINNEN EEN WEEK MOETEN WE TUYEN QUAN ZIEN TE BEREIKEN. EEN SLEUTELPOSITIE...
MAAR, KOLONEL! TUYEN QUAN... DAT IS ACHT DAGEN MARCHEREN!...

GALLIENI BLIJFT ERBIJ. ZIJN MANSCHAPPEN MOETEN NAAR TUYEN QUAN...
AL VIJF DAGEN ZIJN WE NU OP WEG... AL DRIE STORMEN EN ENKELE BARBAARSE REGENVLAGEN ACHTER DE RUG... WE KUNNEN NIET MEER...
EN ER ZIJN ZIEKEN... WE MOETEN ONZE KOLONEL WAARSCHUWEN!

EN DE VOLGENDE DAG...
GEEN DENKEN AAN! BINNEN ENKELE DAGEN BEGINT HET REGENSEIZOEN. ONS LEVEN STAAT OP HET SPEL. DOORMARCHEREN! VOORUIT!

MET BOVENMENSELIJKE INSPANNING BEREIKEN ZE TUYEN QUAN...
WE ZIJN ER PAS TWEE UUR EN HET BEGINT AL TE STORTREGENEN... U HAD GELIJK, KOLONEL!

NA DE RUST IN TONKIN HERSTELD TE HEBBEN KEERT GALLIENI EINDELIJK BIJ DE ZIJNEN TERUG...
NA DIE VIER JAAR IN TONKIN ZAL EEN BEETJE RUST JE GOED DOEN!...
JA, NU NEEM IK EENS WAT VACANTIE!

NIET VEEL LATER OP HET MINISTERIE VAN KOLONIËN:
IN MADAGASCAR HEERST EEN WANHOPIGE TOESTAND... WANORDE... OPROER... U ALLEEN KAN ER DE ORDE HERSTELLEN...
IK BEN BEREID ME DADELIJK IN TE SCHEPEN, EXCELLENTIE...

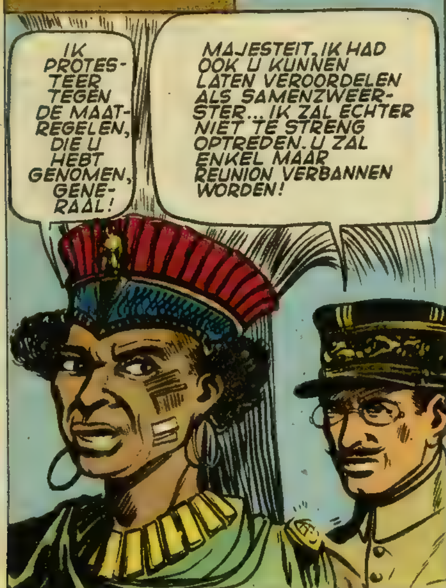

IN MADAGASCAR VOLGEN DE GEBEURTENISSEN ELKAAR SNEL OP...
DE TELEFOONDRADEN ZIJN HIER DOORGESNEDEN!...
ALWEER EEN SABOTAGE!

STEEDS MEER VALLEN DE INBOORLINGEN AAN. DE GEVECHTEN ZIJN WREED EN BLOEDIG...
VOORWAARTS! VOOR DE KONINGIN!...

DAN KOMT GALLIENI TUSSENBEIDE...
IK HEB DE TOESTAND DOOR... DE INBOORLINGEN WORDEN OPGESTOOKT DOOR KONINGIN RANAVOLO, DIE DE FRANSEN VAN HET EILAND WIL VERDRIJVEN...
Dupuis

EN ENKELE MAANDEN LATER...
LAAT HET BLOED VAN HET VOLK NIET VERGIETEN. DE MINISTER EN DE OOM VAN DE KONINGIN ZIJN DE GROTE RADDRAAIERS... WE MOETEN ZE INREKENEN!

NIET LANG DAARNA DAAGT GALLIENI DE TWEE SAMENZWEERDERS VOOR DE KRIJGSRAAD...
GEZIEN DE ONWEERLEGBARE BEWIJZEN, DAT U TEGEN FRANKRIJK HEBT SAMENGEZWOREN EN DE OPSTANDELINGEN TOT DE VRESELIJKSTE WANDADEN HEBT AANGEZET, VEROORDEELT DE KRIJGSRAAD U TER DOOD!

DE VOLGENDE DAG ZIEN WE RANAVALO BIJ GALLIENI...
IK PROTESTEER TEGEN DE MAATREGELEN, DIE U HEBT GENOMEN, GENERAAL!
MAJESTEIT, IK HAD OOK U KUNNEN LATEN VEROORDELEN ALS SAMENZWEERSTER... IK ZAL ECHTER NIET TE STRENG OPTREDEN. U ZAL ENKEL MAAR REUNION VERBANNEN WORDEN!

DE OPSTANDELINGEN ZIJN VAN HUN LEIDERS BEROOFD. ZE VOELEN ZICH NIET LANGER TEGEN DE FRANSE TROEPEN OPGEWASSEN... HET HELE EILAND MOET ZICH ONDERWERPEN.

GALLIENI GEEFT DADELIJK BLIJK EEN EVEN GROOT ORGANISATOR ALS VELDHEER TE ZIJN
NU AAN DE SLAG OM ALLES OP TE BOUWEN EN TE HERSTELLEN... ONZE EIGENLIJKE TAAK BEGINT NU PAS... DE GENIE-TROEPEN MOETEN BIJ DE WEDEROPBOUW BEHULPZAAM ZIJN...

FRANSEN EN INBOORLINGEN, ZO PAS NOG DOODSVIJANDEN, WERKEN NU ZIJ AAN ZIJ OM DE MAAR AL TE DROEVE SPOREN VAN DE OORLOG UIT TE WISSEN.
DIT WAARBORGT ONZE OVERWINNING EEN HECHTERE BASIS DAN HONDERDDUIZEND MANSCHAPPEN EN DUIZEND KANONNEN...

EN SEDERT EIND 1897...
WAT EEN PRACHTWERK, GENERAAL! PLANTAGES, WEGEN, SCHOLEN... DE RUST IS HIER HERSTELD!
EEN MILITAIRE BEZETTING IS KINDERSPEL... DE KUNST IS EEN BLIJVENDE VREDESTOESTAND TE SCHEPPEN!
LATER, IN 1914 REDDE GALLIENI PARIJS.

...OP EEN ANDERE KEER ZAL IK JULLIE EENS IETS VERTELLEN OVER DIE BEFAAMDE VELDSLAG AAN DE MARNE... EN LANGE, MAAR ZEER MOOIE GESCHIEDENIS...

Het raadsel van de maansteen

DOOR Peyo

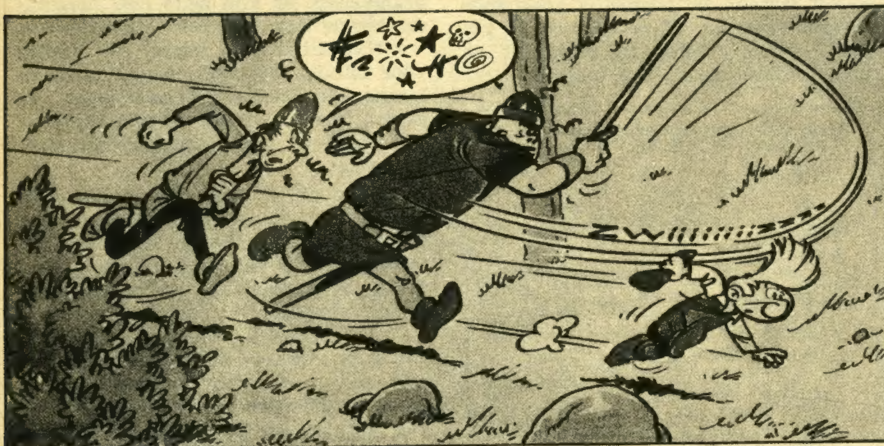

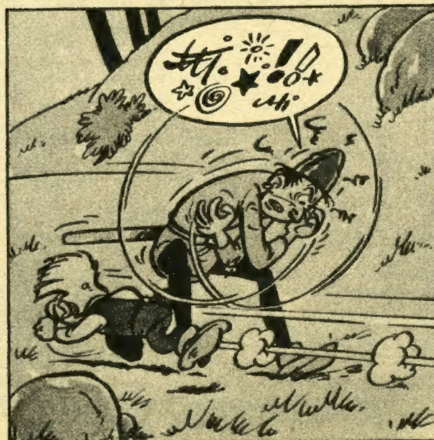

Een blind zusje

Je zou haar zo bij haar handje willen pakken en zeggen: « Kom, we gaan fijn spelen en jij krijgt mijn mooiste pop. »

Onze fotograaf kiekte haar in een vreemd land, waar de oorlog veel verwoestingen aanrichtte.

JAN van de Heuvel zit ongeduldig met zijn been zwaaiend op de vensterbank. Hij wacht op moeder, die zich boven aan het klaarmaken is. Ze zouden fijn met de trein gaan om Ansje te bezoeken, ver weg in een huis, waar allemaal blinde kinderen zijn. Jan is twaalf jaar en twee jaar ouder dan zijn zusje. Hij vindt het maar wat erg, dat Ansje niet meer thuis is. Zijn broertjes, Kees en Frits, zijn veel jonger. Met hen kan hij niet spelen.

Maar wat wil je ? Ansje is blind en in dat huis zijn knappe mensen, die haar van alles leren.

Blind zijn... Jan heeft er dikwijls over nagedacht. En ook nu peinst hij er weer over...

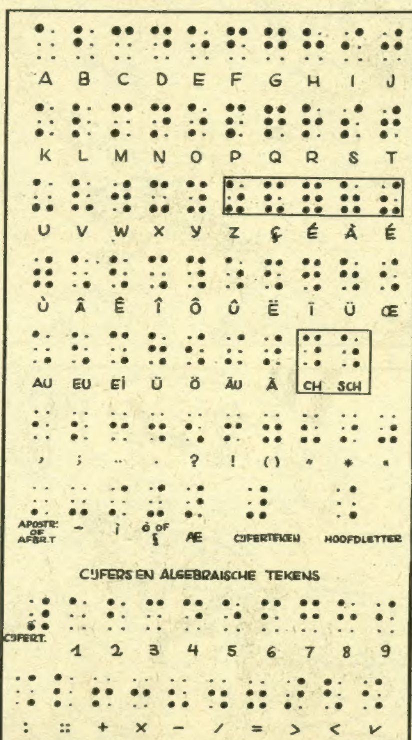
Bestaat er wel een vreselijker ramp, die een kind of een mens in het algemeen kan treffen, dan blind zijn ? Nu ja, als je doof bent, dan hoor je vaders of moeders stem niet. En ook niet het fluiten van de vogels. Maar blind zijn... De zon niet zien, geen kleuren en geen vormen, dàt is toch wel veel erger ! Nooit ergens naartoe kunnen gaan zonder een ander om hulp te vragen. Niet het blije spel kunnen zien van het zonlicht in bomen en bloemen. Niet kunnen kijken naar de vogeltjes, die blij-fluitend opfladderen. Nooit weten, hoe lief moeders ogen kijken en hoe hartelijk haar glimlach is... Arme Ansje ! Hij zou straks weer extra lief voor haar zijn !

Moeder is klaar. Men een welgevulde tas gaat het tweetal op stap. Het is nu tien uur. Om één uur zullen ze pas bij Ansje zijn. De reis duurt Jan veel te lang. En daarna... Wat een blij weerzien...

Weer-« zien » ?... Maar van al die kinderen, die Jan zo blij en vrolijk op de binnenplaats ziet spelen, is er geen een, die kan « zien ». Eigenlijk is hij even van zijn stuk als hij al die kinderen zo blij hoort roepen en lachen.

Als moeder in de spreekkamer Ansje een nieuwe jurk gaat passen, maakt hij van de gelegenheid gebruik om met een heel vriendelijke onderwijzer een kijkje te nemen in het grote huis.

« Er is een tijd geweest, vertelt die meneer hem, dat de blinden héél ongelukkige mensen waren. Toen ze klein waren, werden ze natuurlijk goed door moeder verzorgd. Maar zo gauw ze zes jaar waren, konden ze niet met de andere kinderen naar school. Ze leerden geen rekenen en schrijven, ze konden niet lezen en bleven dom. Als grote mensen waren het dan echte stumperds. »

Het alfabet in Brailletekens, zoals Jan dat van die vriendelijke meneer gekregen heeft.

« Nu is dat heel anders. De jongens en meisjes hebben op onze school dezelfde vakken als bij jullie. Behalve... tekenen. Blinde kinderen leren wat graag. Onoplettend zijn ze nooit. Ze vinden het veel te fijn, dat ze « mogen » leren ! »

— Maar als ze niet kunnen zien, hoe lezen ze dan ? vraagt Jan.

— Door Braille-tekens. Dat is een schrift, uitgevonden door een blinde Fransman, Louis Braille. In plaats van gewone letters worden er combinaties van puntjes gebruikt. Ik zal je straks een blaadje geven, waar ze op staan. Probeer ze eens te leren. Misschien kan je dan heel spoedig al een briefje naar je zus Ansje schrijven.

» Ze leren die letters op een leesplank, waarop ze die letters kunnen vormen door middel van houten pennen of ijzeren spijkertjes, die ze in de verschillende gaatjes steken.

» Ik zal je straks eens laten zien, hoe vlug je zus al met haar vingertjes over de puntjes van het Brailleschrift glijdt. Wij hebben ook een bibliotheek. Al de boeken, die jullie hebben, hebben wij ook. Zo bijvoorbeeld Pietje Bel en Indianen- en Wild-Westverhalen.

» Het allerbelangrijkste vak op een blindenschool is : handwerken. Voor blinden is dit later dikwijls het enige, waarmee zij de kost kunnen verdienen. Ze maken manden en borstels, allerlei rietwerk, ze leren weven en leer bewerken. Blinde kinderen hebben over het algemeen heel veel gevoel voor mooie muziek. Fluit, orgel, piano, of vioolspelen is een van hun geliefdste bezigheden. Er zijn zelfs heel beroemde blinde organisten.

» Natuurlijk zijn alleen die vakken voor blinden geschikt, die al tastende kunnen geschieden : muziekleraar, organist, pianostemmer of pianohersteller, masseur, telefonist, mattenmaker, enzovoort.

» Ze doen bij ons ook gymnastiek. En ze zwemmen zelfs ! Je ziet, Jan, dat we al het mogelijke doen om het je zusje en al die andere blinde kinderen zo aangenaam en prettig mogelijk te maken !

— Dat begrijp ik ! Voor hen, die van hun geboorte af blind zijn, is het niet zo erg als voor hen, die al het moois in de wereld om ons heen hebben gekend en plotseling blind werden.

— Maar Jan, er is nog iets anders : al die kinderen en mensen hebben ook nog een ziel, en die is niet blind. Daar is een wereld van innerlijk leven, waarin zij even ongestoord kunnen verblijven als wij. Misschien nog wel ongestoorder, omdat zij niet gehinderd worden door al die nare en lelijke dingen, die er naast de mooie en goei in onze omgeving te zien zijn.

» Toch blijft blind zijn een zwaar kruis. Je weet nu, wat al die kinderen moeten missen, Jan. Je moet proberen echt goed voor hen te zijn. Een blinde helpen is een van de prachtigste en edelste dingen, die je in je leven kan verrichten !

FONS.

Onze KNOLLENTUIN

KNOLLENTUINREGLEMENT

Art. 1 : Alle jongens en meisjes mogen hun knolletjes aan Snuffeltje sturen.

Art. 2 : Alle grapjes, raadsels, tekeningen, gedichten, beschrijvingen of verhalen worden als knolletjes beschouwd.

Art. 3 : Wie ze helemaal zelf verzint, mag boven op zijn briefje vermelden : « Eigen werk ». Wie op zijn eigen manier navertelt wat hij ergens gelezen of gehoord heeft, moet op zijn briefje schrijven : « Naverteld ».

Art. 4 : Wie eenvoudig een knolletje van iemand anders wegpikt, zal met schande overladen worden.

Art. 5 : Een goede raad : Kweek geen te dikke knollen.

Art. 6 : Tekenknolletjes moeten in Oost-Indische (Chinese) inkt uitgevoerd worden op goed tekenpapier zonder lijntjes.

Art. 7 : Schrijf je knolletjes altijd op een afzonderlijk blaadje !

Een spreekwoord zegt
Gewis met recht :
De beste dauw
Geeft Juni trouw.

Neus in de lucht, rakkers ! En diep inhalen... Ruiken jullie de zomer al ? Nog drie weekjes. O, die zullen gauw genoeg voorbij zijn. Op school begint er nu ook een drukke en spannende tijd. Vooruit, rakkers, het beste beentje nog eens voorgezet. « Blokken » dat de stukken er af vliegen ! Beloofd ?... Prachtig !

Eigen werk van ROLAND uit Bredene.

Deze week zitten we bizonder goed in de opstellen. En mooie, hoor ! Dat geeft Snuffel jullie op een briefje. Luister maar eens naar dit werkje :

ONZE POSTBODE

Het is een triestige, natte, koude herstdag. De regen pijpt onophoudelijk op de daken en schept de straten in een echte modderpoel om. Een woeste wind zwiept de halfnaakte takken op en neer.

Ginds komt onze postbode aangereden. Kijk eens, hoe hij tegen de wind vecht om vooruit te komen ! Om zijn pet niet te verliezen, heeft hij ze diep over de oren getrokken. Zijn donkerblauwe kapmantel wappert als een vlag achter hem aan. De regen striemt scherp in zijn gezicht. Zijn broek zit onder de modderspatten. Nu houdt hij stil bij een huis, stapt af, loopt de stoep op en plaatst zijn rijwiel tegen de muur. Het « karretje » heeft al heel wat dienstjaren achter de rug. De trappers zijn afgesleten en de stuurstang is helemaal verroest. Onder zijn mantel haalt hij een zware brieventas te voorschijn en snuffelt er in met van kou verkleumde handen. Hij haalt er een brief, een dagblad en enige postkaarten uit en stopt die in de brievenbus. Dan neemt hij zijn fiets weer en vervolgt zijn weg. Ook bij ons huis houdt hij stil. Als hij mij ziet, glijdt er een lach over zijn nat en ongeschoren gezicht. Onder het uiten van vrolijke kwinkslagen geeft hij de bestelling af.

Onze postbode vervolgt zijn weg, onverschrokken voor weer en wind en tevreden met zijn taak.

Eigen werk van BLAUWE AREND, uit Veltem.

Welkom in ons knollen-midden, Marcel ! Eigen werk is : als je iets helemaal zelf hebt gemaakt. Naverteld is : als je iets op je eigen manier navertelt, wat je al eens hebt gelezen of gehoord. Inlichtingen over de club vind je in een van de Februari-nummers.

Veel lof over je opstel. Als Snuffel een punt mocht geven, zou je er een dikke 8 voor krijgen ! We hopen, dat je een trouw planter wordt.

Na regen komt zonneschijn :

DE LENTE

O, wat schijnt het lentezonnetje toch prettig in mijn kamertje. Ik ga eens bij het raam kijken. Zie eens, hoe de bomen beginnen te bloeien ! De zwaluwen keren terug uit de warme landen. De vogels tjilpen en springen van tak op tak. De bloemen bloeien. Er zijn weer tulpen, hyacinten, paasbloemen en wilgenkatjes. Buiten is het zacht en aangenaam. Kinderen stoeien in tuinen, parken en straten. Oude moedertjes en zieke kinderen koesteren zich in het eerste lentezonnetje. O, wat zijn we blij dat de lente in ons land is gekomen !

Eigen werk van Hélène SVENSSON, uit Hoboken.

Je gedichtje, hoewel nageknold, was minder goed, Hélèneke ! Een verblijdend iets, want het is beter wanneer een « eigen werkje » lof verdient. Hou vol, knollenzusje !

En als het zonnetje schijnt... wel, dan trekken we er op uit. Als we eens naar Valkenburg gingen ?...

NAAR VALKENBURG

Zondag... Het is prachtig weer. Moeder, mijn nichtje Yonne en ik hadden afgesproken naar Valkenburg te gaan. De fietsen stonden al klaar. De banden waren keihard opgepompt. En toen begon de rit. Na een paar uur fietsen kwamen we op de plaats van bestemming. De catacomben in Valkenburg waren niet zo moeilijk te vinden. We stapten af en zetten onze fietsen tegen een hek. Moeder zou kaartjes halen. Na een paar minuten kwam ze terug en zei dat we nog een half uur moesten wachten. Daarom gingen we op een bank zitten en maakten een praatje met de gids. Toen het half uur voorbij was, kreeg ieder een kaars. Met de gids erbij waren we met acht man. De kaarsen werden aangestoken. Dan trokken we de catacomben in. Eerst tien treden, toen nog eens tien treden en daarna nog vijf. Er waren heel veel gangen en het was er vreselijk koud. Op een gegeven ogenblik zagen we een soort stenen plaat tegen de muur. De gids zei. dat het een aanduiding was. Na een half uur waren we weer boven. We pakten onze fietsen en reden weer op huis aan.

's Avonds vertelden wij aan oma en opa wat we allemaal hadden gezien.

Eigen werk van OLD SHATTERHAND 34.22, uit Hoensbroek.

Ook een bravo voor je tekening, Jopie ! Te hopen, dat Sjarel nog een plaatsje voor je kan vinden.

Je bovenstaand opstel is beslist prijzenswaardig. Alleen had je iets meer moeten vertellen over hetgeen je in de catacomben zelf hebt gezien.

Met dat uitstapje hebben we het maar erg warm gekregen. Gek, dat je op zo'n zomerse dag naar sneeuw kan verlangen ! Wat zeg je me nu ?... Sneeuw ?... Luister :

SNEEUWPRET

Als Pietje en Mieke op een morgen in de herfstvacantie wakker worden, is buiten alles wit. De tuin, de daken, de bomen, alles ligt onder een dik pak sneeuw.

Ze drukken hun neus tegen de ruiten. Fijn, sneeuw ! Dan gaan ze zich vlug aankleden. Ze hebben haast geen tijd om te eten. De boterhammetjes worden vlug naar binnen gewerkt. Moeder laat ze maar gaan. Sneeuw ligt er ook niet alle dagen. Ze stopt haar peuters lekker warm in. Dan kunnen ze eindelijk weg. De slee moet natuurlijk ook mee. Mieke trekt en Pietje zit er op. Ze gaan naar de heuvel in het sparrebos. Nu moet Pietje trekken. De buurkinderen komen ook al gauw. Het wordt een gejoel van belang. Wat een pret ! Het middageten zal straks extra goed smaken.

Eigen werk van ROY ROGERS 34.379, uit Kalmthout.

Ha, ha, vriend, durf jij P.K. als clown voor te stellen ? Toen Piet Kwabber je mooie tekening zag, zei hij boos (maar niet ècht) : « Potverdriedubbeltjes, als ik die Roy Rogers tegen kom, maak ik appelmoes van hem ! »

Doe goed je best op school. Zou meester niet brommen als jij met je examen over enkele weken « het word » schrijft in plaats van « het wordt » ?

Allemaal de perken uit en de knollenschuur in voor de eervolle vermeldingen : LUC DEPRAET uit Gent, DE ZWARTE PANTER uit Veendam en BUCK DANNY uit Aalst stuurden ons mooie tekeningen in kleuren. Maar... artikel 6, vrienden ! Lees ons reglement nog eens goed ! Het ere-knoflook voor de beste inzending van de week komt toe aan FRANS VERSCHOREN 30.374 uit Lier. Verder waren er mooie inzendingen van PIRREWIET uit Terneuzen (succes met je examens !), X uit Antwerpen (nee, nee, we zullen heus geen moeite doen om je op te sporen !), ATILLA uit Boom, WITTE VOS uit Beveren-Roeselaere (meer schaduwwerking), JERRY SPRING uit Kerkhoven (ook voor jou : schaduw verzorgen. Geeft meer diepte !), JAN KORDAAT uit Aarschot en FRITS VAN DE VEN uit Amsterdam (nee, we lachen heus niet met je voorstel, maar je zal wel begrijpen, dat niet alle rakkers er dezelfde mening op na houden).

Hap, hap en nog eens hap, en... op is de pap ! Sjarel roert met veel lawaai in zijn leeg bord. Het sein om op te stappen.

Tot de volgende week, vrienden en vriendinnetjes ! Houdt je intussen goed ! Met de gebruikelijke handdruk van Sjarel en Piet, maar vooral van jullie opperknollenbaas,

SNUFFEL.

WIE WEET HET ?

(Oplossingen van bladz. 7.)

SPEL Nr. 1

Heb je het gevonden ?

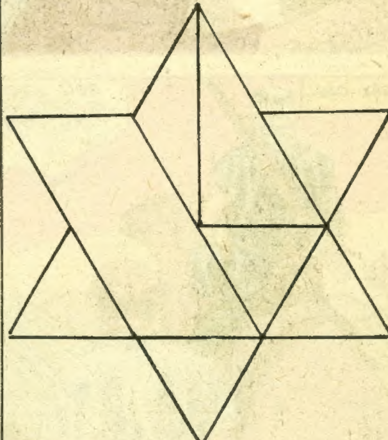
SPEL Nr. 2

Ja. — Nee. — Nee. — Nee. — Nee. — Nee.

SPEL Nr. 3

Nee.
Grossglockner : 3.798 m.
Bernina : 4.055 m.
Monte Rosa : 4.638 m.
Mont Blanc : 4.810 m.

SPEL Nr. 4

SPEL Nr. 5

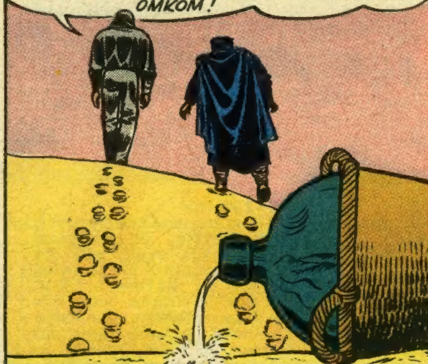
A : 3. — B : 4. — C : 6. — D : 5. — E : 4.

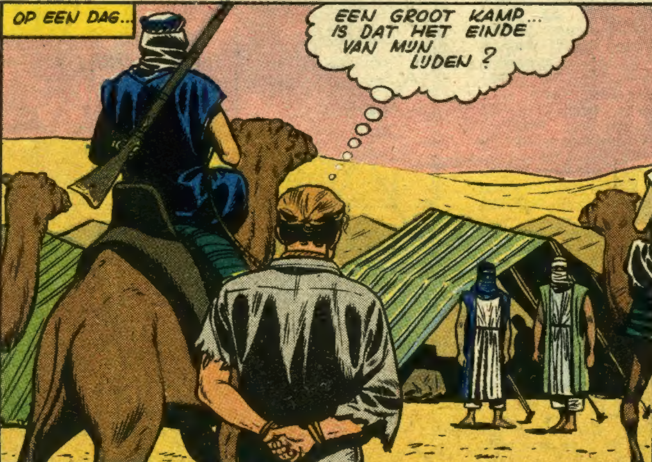

Antwerpen, Ommeganckstraat 21 UITGEVERIJ J. DUPUIS, ZONEN EN Co. Eindhoven, H. Seghersiaan 19.